

PODSZCZUĆ (1) *vb pf*

inf podszczuć.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Podjudzić, podburzyć [kogo na kogo]: Frigida substantive et absolute positum cui subauditur aqua, Wodá zimna. Inde frigidam suffundere, Poduźczzić Podźzczuć kogo ná drugiego. Mącz 137b.

Synonimy: podburzyć, poduszczyć, podżec.

Formacje współrdzenne cf SZCZWAĆ.

KW